

**การศึกษาค่าสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ชุมชนเขาภูหลวง และทักษะชีวิต
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา**

**A Study of Achievement our KhaoPhuLuang Community Unit and Life Skill
for Grade 3 Students using Learning Management the Science of King Rama IX**

นิพนธ์ ปลั่งงูเหลือม¹ และสิริรัตน์ นาคิน²

Niphon Plongngooluem¹ and Sirirat Nakin²

สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา^{1,2}

Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University^{1,2}

Corresponding author, E-mail: niphon2534@hotmail.com¹ and nakin189@gmail.com²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ชุมชนเขาภูหลวง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ชุมชนเขาภูหลวง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังสืด อำเภอบางบาล จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 17 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ได้จากการสุ่มตามกลุ่ม หรือตามพื้นที่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบวัดทักษะชีวิต วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 9.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.08 และหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 21.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.16 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 21.64 คิดเป็นร้อยละ 72.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะชีวิตของนักเรียนก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 10.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.77 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 22.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.93 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ศาสตร์พระราชา ทักษะชีวิต การจัดการเรียนรู้

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to compare the learning achievement of KhaoPhuLuang community learning unit for Grade 3 students between before and after learning management according to the King's science concept 2) to compare learning achievement of KhaoPhuLuang community learning unit for grade 3 students after learning management according to the King's science concept with the criterion of 70percent 3) to compare life skills of Grade 3 students between before and after learning management according to the King's Science.

The sample group in this research was 17 students ingrade 3 level of Ban Wangsrissod School, Pak Chong District, NakhonRatchasima Province. In the second semester of the academic year 2018, that was obtained by the area or cluster random sampling. The research tools were 1) Learning management plan according to the King's science concept, 2) Learning achievement test, and 3) Life skills test. The data analysis with frequency, percentage, mean, standard deviation and t-test.

The results of the research showed that: 1) Learning achievement before studying with an average score of 9.70, standard deviation 2.08, and after learning an average score of 21.64, standard deviation 3.16, that showed post-test score higher than before learning at the statistical significance at .05 level, 2) Learning achievement after studying with an average score of 21.64, or 72.13 percent, that higher than 70 percent with statistically significance at .05 level, 3) life skills score of students before studying was 10.94, standard deviation 4.77, and after learning score was 22.29, standard deviation 2.93, showed higher than before learning with statistically significance at .05 level.

Keywords: King's Concept of Science; life skills; Learning Management

บทนำ

ปัจจุบันปัญหาสำหรับการศึกษาของประเทศไทยมีมากมายซึ่งการใช้ทักษะชีวิตของผู้เรียนถือเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิต เพราะผู้เรียนบางครั้ง หรือบางสถานการณ์ที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับตนเองไม่มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดปัญหาขึ้น และเกิดผลกระทบต่อบุคคลรอบข้างรวมถึงระบบการศึกษา สถาบันครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ทำให้ทักษะชีวิต เป็นสิ่งสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคม และจะทำให้ผู้เรียนเป็นเยาวชนที่ดี มีคุณค่า และสร้างประโยชน์ให้ประเทศชาติต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554) ให้ความหมาย ของทักษะชีวิตว่าเป็นความสามารถของ

บุคคลที่จะจัดการกับปัญหาต่าง ๆ รอบตัวในสภาพสังคมปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต

การจัดการเรียนการสอนใน กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ผู้สอนมักจะเน้นเนื้อหาในการสอน ซึ่งธรรมชาติของวิชาในกลุ่มสาระนี้เป็นความรู้ ที่กว้าง ผู้สอนบางคนมักจะสอนให้จบเนื้อหา ซึ่งวิธีดังกล่าวทำให้นักเรียนไม่ได้เป็นผู้ที่หาความรู้ ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนไม่สนใจเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืนในชุมชนพื้นที่โครงการหลวงจึงดำเนินการเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2560 - 2579 ที่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิต

อย่างมีคุณภาพดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขสอดคล้องกับ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” รวมถึง แนวปฏิบัติเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ในการจัดการศึกษา คือ 1) พัฒนาระบบ และกระบวนการจัดการศึกษา ที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ 2) พัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะ และสมรรถนะ ที่สอดคล้องกับ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และ ยุทธศาสตร์ชาติ 3) พัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือผืนฟ้ากำลังมุ่งสู่ การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) นำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ ปานกลางและความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง (ชินิทร์ มั่งคั่ง, 2561, 1906 - 3431) การจัดการเรียนการสอนสาระภูมิศาสตร์ ซึ่งเป็นสาระที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะทางกายภาพของโลก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์ วิถีการดำเนินชีวิต เพื่อให้รู้เท่าทันปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของ สิ่งแวดล้อมตลอดจนสามารถใช้ทักษะทางภูมิศาสตร์ และเครื่องมือ ทางภูมิศาสตร์จัดการทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมตามสาเหตุ และ ปัจจัยอันจะนำไปสู่การปรับใช้ในการดำเนินชีวิต ซึ่งในปัจจุบัน การจัดการเรียนรู้ สาระภูมิศาสตร์ ครูผู้สอนไม่ได้คำนึงถึงทักษะ ทางภูมิศาสตร์ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจการเรียนภูมิศาสตร์อย่างแท้จริง

การเรียนสาระภูมิศาสตร์ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ทางภูมิศาสตร์ เช่น การสังเกต การแปลความรู้ ทางภูมิศาสตร์ การใช้เทคนิค และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ การคิดเชิงพื้นที่ การคิดแบบองค์รวม การใช้เทคโนโลยี การใช้สถิติพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่ง ทักษะดังกล่าวข้างต้น ถ้าเรียนภูมิศาสตร์ไม่เข้าใจทักษะทางภูมิศาสตร์ จะทำให้นักเรียนขาดทักษะทางภูมิศาสตร์ในการใช้ชีวิตประจำวันได้ ผู้วิจัยจึงได้เห็นความสำคัญของปัญหาจึงได้ทำ การวิจัยหน่วย การเรียนรู้ในสาระภูมิศาสตร์ขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจ เข้าถึง และ พัฒนานตนเอง ให้ใช้ทักษะทางภูมิศาสตร์ได้ สามารถนำเอาศาสตร์ พระราชามาพัฒนาในสาระการเรียนรู้ได้ จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ รอบตัวของตนเองได้ เมื่อผู้เรียนนำหลักการที่ว่า “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” มาใช้กับ การเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถพัฒนานตนเอง อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่นำเอาวิธีการสอนตามแนวคิดจากศาสตร์ ของพระราชา เช่น หลักการทรงงาน พระราชดำรัส ฯ ซึ่งเป็นแนว การสอน ที่สามารถใช้พัฒนาผู้เรียน ให้มีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตร กลุ่มสาระ การเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้ (มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2561) และจากปัญหาที่พบ ในชั้นเรียนในการสอนสาระภูมิศาสตร์ คือ การสอนที่ผู้เรียนไม่ได้ ลงมือปฏิบัติ และเรียนรู้ด้วยตนเองรวมถึงยังขาดทักษะ ทางด้านภูมิศาสตร์ รวมถึงนักเรียนไม่ได้นำสิ่งที่เรียนไปใช้ในชีวิต ของตนเอง และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ซึ่งการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา จะทำให้สามารถแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนสาระภูมิศาสตร์ ได้อย่างยั่งยืน

การนำการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา จะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้ ดังที่กล่าวมาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เกิดจาก ตัวผู้เรียน และพัฒนาตนเอง ตามศาสตร์ของพระราชา รวมไปถึง เป็นการส่งผลให้เกิดทักษะชีวิตในตัวของผู้เรียนเอง สามารถนำไป ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น กับสังคมที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงไปได้ ทุกสถานการณ์ นักเรียนจะสามารถเอาตัวรอดสู้ต่อไปกับปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งถือได้ว่าการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์ พระราชาเป็นวิธีที่ทำให้เยาวชนของชาติมีประสิทธิภาพต่อไป และสามารถพัฒนาทัดเทียมกับนานาประเทศได้ และพัฒนานตนเอง แบบมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วย การเรียนรู้ชุมชนเขาภูหลวง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ ชุมชนเขาภูหลวง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัด การเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา กับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ชุมชนชาวภูหลวง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิด ศาสตร์พระราชา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ ชุมชนชาวภูหลวง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิด ศาสตร์พระราชา หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. ทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาภูหลวง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 ทั้งหมด 12 โรงเรียน จำนวน 221 คน
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังสีด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4 จำนวน 17 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา
2.1 ตัวแปร
ตัวแปร ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา
2.2 ตัวแปรตาม
ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ ชุมชนชาวภูหลวง และทักษะชีวิตของนักเรียน
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้เวลาจัดการเรียนรู้ 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง รวมเวลา 10 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาลักษณะสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ ชุมชนชาวภูหลวง และทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการ

จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

เครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ และหาคุณภาพของเครื่องมือ ตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา วิชาสังคมศึกษา หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ชุมชนชาวภูหลวง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน ตามหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งมีองค์ประกอบของแผนการวิจัย ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ เอกสารประกอบการสอนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา มี 6 ขั้นตอน ดังนี้
 - 1.1 ขั้นใช้เทคนิคคำถามกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ หมายถึง ขั้นที่ให้นักเรียนได้แสดงแนวคิดของตนเองออกมาโดยใช้คำถามในการกระตุ้น การระเบิดจากภายในความคิดของตน โดยครูให้นักเรียนได้ช่วยกันคิด และรู้จักสังเกตรัก นักเรียนคิดว่าอย่างไร นักเรียนเห็นอะไรบ้าง
 - 1.2 ขั้นสะกิดความสนใจ หมายถึง ขั้นที่ครูสร้างความสนใจให้กับนักเรียน ให้นักเรียนรู้จักการสงสัยใคร่รู้ด้วยตนเอง นำไปสู่การแก้ปัญหาจากจุดเล็ก ๆ นักเรียนตั้งคำถามที่ตนเองสงสัย
 - 1.3 ขั้นจัดกลุ่มร่วมมือ หมายถึง เป็นขั้นที่ให้นักเรียนจับกลุ่มร่วมมือกันในการเรียนรู้ ทำงานแบบองค์รวม และมีส่วนร่วม ซึ่งครูให้นักเรียนจับกลุ่มปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับประเด็นที่จะศึกษาร่วมกัน การวางแผนในการสำรวจชุมชน การลงพื้นที่ การแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม
 - 1.4 ขั้นเข้าใจ เข้าถึง หมายถึง เป็นขั้นที่ให้นักเรียนจะต้องศึกษาความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง เข้าใจในองค์ความรู้ และเข้าถึงสิ่งที่จะเรียนรู้ โดยครูให้นักเรียนสำรวจ และลงพื้นที่ศึกษาพื้นฐานของชุมชน ให้นักเรียนสังเกต สอบถามและหาข้อมูล
 - 1.5 ขั้นพัฒนา หมายถึง ขั้นที่ให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้ด้วยตนเอง เป็นขั้นงานด้วย เป็นการสรุปความรู้ ต้องนำสิ่งที่สำรวจ เกิด

ความสงสัย เกิดปัญหาแล้วนำมาพัฒนาาร่วมกัน โดยครูให้นักเรียนช่วยกันหาวิธีการพัฒนาจากการพบปัญหาในชุมชน แล้วช่วยกันสร้างชิ้นงานซึ่งให้เป็นแนวทาง และการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

1.6 ขึ้นนำเสนอ หมายถึง ขั้นที่ให้นักเรียนเผยแพร่ และนำเสนอผลงานที่ตนเองได้ไปศึกษาในแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยครูให้นักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียน และการจัดป้ายนิเทศ เป็นต้น มีการประเมินคุณภาพ ของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินความเหมาะสม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุดพบว่า มีผลประเมินความเหมาะสม อยู่ระหว่าง 3.51 - 4.50 และมีคะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.13 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน แบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งพบว่า มีความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 (สมบุรณ์ ดันยะ, 2548) ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.88 หาค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.43-0.80 หาค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.33 - 0.60

2.2 แบบวัดทักษะชีวิต ลักษณะแบบวัดทักษะชีวิตที่ผู้วิจัยใช้ในการวัดทักษะชีวิต โดยการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชามีลักษณะเป็นแบบวัด แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 30 ข้อ และแบบอัตนัย 4 ข้อ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน โดยให้สอดคล้องกับด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 (สมบุรณ์ ดันยะ, 2548) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.40 - 0.50 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.73

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง และเก็บข้อมูลด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ตามลำดับ ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะชีวิต ด้านการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ในการเรียนหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องชุมชนเขาภูหลวงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ชุมชนเขาภูหลวง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะชีวิตด้านการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ฉบับเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. ตรวจสอบการแจกแจงแบบปกติ โดยใช้ Kolmogorov-smirnov test

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ชุมชนของเราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ (t-test)

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ชุมชนของเราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชากับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยการทดสอบค่าที่ (t-test for one sample)

4. เปรียบเทียบทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชาโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ (T-test)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผลการวิจัยมีดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ ชุมชนเขาภูหลวง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 9.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.08 มีคะแนนตั้งแต่ 6 ถึง 13 คะแนน หลังการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 21.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.16 มีคะแนนตั้งแต่ 17 ถึง 27 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้า เท่ากับ 11.94 คิดเป็นร้อยละ 39.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.67 มีคะแนนความก้าวหน้าอยู่ตั้งแต่ 10 ถึง 16 คะแนน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ ชุมชนเขาภูหลวง จากการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ ชุมชนเขาภูหลวงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชากับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 17 ถึง 27 หรือตั้งแต่ร้อยละ 56.67 ถึง 90.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 10 คน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 21.64 คิดเป็นร้อยละ 72.13 และการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ชุมชนเขาภูหลวง จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชานักเรียนมีคะแนนทักษะชีวิตเฉลี่ย เท่ากับ 10.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.77 มีคะแนนตั้งแต่ 3 ถึง 19 คะแนน หลังการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชานักเรียนมีคะแนนทักษะชีวิต เฉลี่ยเท่ากับ 22.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.93 มีคะแนนตั้งแต่ 18 ถึง 27 คะแนน

และมีคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้า เท่ากับ 11.35 คิดเป็นร้อยละ 37.83 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.21 มีคะแนนตั้งแต่ 7 ถึง 17 คะแนน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะชีวิตหน่วยการเรียนรู้ชุมชนเขาภูหลวง จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชาลงเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ชุมชนเขาภูหลวง และทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชามีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ชุมชนเขาภูหลวงของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชาส่งผลต่อการเรียนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา เป็นการเน้นความสามารถในการจัดการกับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว ซึ่งกระตุ้นทำให้เกิดเป็นปัญหาต่อตัวเองทำให้จิตใจสามารถปรับตัวอยู่กับสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม พัฒนา และเผชิญกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ จนอาจถึงการบรรลุขั้นสูงสุดของชีวิต หรืออาจมีการเตรียมพร้อมปรับตัวในอนาคต และเรียนรู้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ จากการบวนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชามี 6 ขั้นตอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ขั้นใช้เทคนิคคำถามกระตุ้นให้เกิดการใคร่รู้ ขั้นสะกิดความสนใจ ขั้นจัดกลุ่มร่วมมือ ขั้นเข้าใจ เข้าถึงขั้นพัฒนาขั้นนำเสนอ และข้อดี ที่พบได้จากการจัดกิจกรรมในขั้นที่ 1-6 คือ 1) ขั้นใช้เทคนิคคำถามกระตุ้นให้เกิดการใคร่รู้ ข้อดีที่พบ คือ ทำให้นักเรียนรู้จักการสร้างประสบการณ์เรียนรู้จากการคิดที่ต้องใช้เหตุผลโดยการหาข้อมูล หรือการอภิปรายในชั้นเรียน เพื่อสร้างแนวคิดของตนเองขึ้นมา ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน 2) ขั้นสะกิดความสนใจ ข้อดีที่พบ คือ นักเรียนได้เรียนรู้การตั้งคำถามด้วยตนเอง เกิดการสังเกตการสงสัยสิ่งที่กำลังจะเรียนรู้ 3) ขั้นจัดกลุ่มร่วมมือ ข้อดีที่พบ คือ นักเรียนได้คิด หรือทำกิจกรรมแบบร่วมมือ นักเรียนได้รับความสนุกสนานกับการเรียน และช่วยกันในการเรียนได้อย่างเป็นกลุ่ม และเป็นระบบ ทำให้งานความสำเร็จ

ได้ง่าย ซึ่งเป็นขั้นที่นักเรียนร่วมกันในการวางแผน การคิด การตัดสินใจ และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 4) ขั้นเข้าใจ เข้าถึง ข้อดีที่พบ คือ นักเรียนได้เรียนรู้จากการเกิดประสบการณ์ตรง ได้ร่วมกันในการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจกับตนเอง และในกลุ่ม เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ การสำรวจข้อมูล หรือการลงพื้นที่ เพื่อเข้าถึงข้อมูลจากการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมในขั้นนี้นักเรียน มักจะเกิดปัญหาในการลงพื้นที่การสำรวจนักเรียนจะต้องมีการตัดสินใจร่วมกันในการเรียนรู้ ซึ่งการตัดสินใจที่ดีจะทำให้ให้นักเรียน เข้าถึงข้อมูลที่เป็นจริง และปัญหาที่เกิดขึ้นนักเรียนก็ต้องร่วมกัน ในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เมื่อการเรียนรู้จากการลงพื้นที่มี ปัญหาถ้าปัญหาในกลุ่ม เกิดความต่างทางความคิดนักเรียนก็จะ ไม่สามารถแก้ปัญหาได้แต่นักเรียนได้เรียนรู้เข้าใจตนเอง และ เพื่อทำให้การแก้ปัญหาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และสร้างสรรค์ ซึ่งถือว่าการะบวนการจัดการเรียนรู้ในขั้นนี้ทำให้เกิดทักษะชีวิต ด้านการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ เป็นไปตามแนวคิดของศาสตร์พระราชาสู่ในการ เข้าใจ และเข้าถึงการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรง 5) ขั้นพัฒนาข้อดี ที่พบคือ ทำให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง พัฒนาการใช้ ทักษะชีวิตของตนเอง และเป็นอีกขั้นที่มีความพิเศษในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชาสู่ ก่อนที่นักเรียนจะ พัฒนาในด้านของการเรียนรู้อันดับแรกทำให้นักเรียนได้พัฒนา ตนเองก่อน และยังไปพัฒนาผู้อื่นได้ทำขั้นนี้เป็นขั้นที่เกิดศาสตร์ ของพระราชาสู่ขั้นอีกด้วย 6) ขั้นนำเสนอ ข้อดีที่พบ คือ ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกในการนำเสนองานที่ตนเองได้ทำหรือปฏิบัติมา เป็นขั้นสุดท้ายในการใช้ความสามารถ ของนักเรียนอย่างเต็มที่ ซึ่งข้อดีจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด ศาสตร์พระราชาสู่

ประเด็นสำคัญ จากการวิจัยในครั้งนี้ คือ การจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชาสู่ โดยใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ขั้นที่ 4 คือ ขั้นเข้าใจ เข้าถึง พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และขั้นที่ 5 ขั้นพัฒนา พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการในการนำแนวคิดศาสตร์ พระราชาสู่ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน สังเกตได้จากบันทึกหลัง การสอนค้นพบประเด็นสำคัญ ดังนี้ 1) นักเรียนมีการปรึกษา

ตัดสินใจร่วมกัน ขณะทำงานทั้งในการลงพื้นที่ที่มีการแก้ปัญหาของ กลุ่มร่วมกันจนทำให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จ 2) ขณะที่นักเรียนศึกษาพื้นที่ในชุมชน เพื่อทำความเข้าใจ สภาพแวดล้อมในชุมชน นักเรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ปัญหา ร่วมกัน การอภิปรายโต้แย้งเพื่อเกิดข้อสรุป 3) นักเรียนในแต่ละกลุ่มนำ ความเข้าใจร่วมกันคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์จนนำไปสู่แนวทาง ในการพัฒนาชุมชนของตนได้ ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยได้รู้ขั้นที่ 4 และขั้นที่ 5 ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้แล้วเกิดทักษะชีวิตในการ การคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สกล วรเจริญศรี (2550, น. 75-86) เชื่อว่า ทักษะชีวิตโดยรวม และรายองค์ประกอบของกลุ่มทดลอง ที่เข้าร่วมกลุ่มฝึกอบรมก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะ ติดตามผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า กลุ่มฝึกอบรมมีผลให้ทักษะชีวิตของนักเรียนวัยรุ่น เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ซึ่งผลงานวิจัยของ กันยาลินี ปัญญาภิวัฒน์ (2557, น. 138-152) เชื่อว่า ระดับทักษะชีวิตเพื่อการจัดการตนเอง ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม อยู่ในระดับมาก

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ชุมชนเขา ภูหลวงของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดศาสตร์พระราชาสู่สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชาสู่ ตามแผนการจัดการ เรียนรู้ ทั้ง 5 แผน มีการออกแบบการเรียนรู้จากเรื่องที่ เกิด ปัญหาหรือเราสงสัยในการตั้งคำถามเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้แนวคิด ศาสตร์ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหาจักรีบรมนาถบพิตร เรื่อง ของการทรงงาน การปฏิบัติ พระราชกรณียกิจ แนวทาง และราชดำริและพระราชดำรัส หรือ พระจริยวัตรอื่น ๆ ที่นำมาเป็นแบบอย่างในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งการใช้ทักษะชีวิตและการเรียนรู้ ตามเนื้อหา ซึ่งจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ผู้เรียนได้เริ่มต้น การเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคคำถามกระตุ้นให้เกิดความใคร่รู้ ในการหาวิธีแก้ปัญหา และพัฒนา จากนั้นก็กระตุ้นการเรียนรู้ ด้วยการให้คำถาม เมื่อใช้คำถามก็นำแนวคิดและคำตอบมาทำ ความเข้าใจให้กับตนเอง เมื่อเข้าใจ ก็เข้าถึง กกับการลงพื้นที่สำรวจ

ให้เกิด การเข้าถึง ความรู้ และทักษะ ทำการวางแผนพัฒนา และลงมือพัฒนา เมื่อพัฒนาแล้วก็นำเสนอเป็นการเผยแพร่ความรู้ ซึ่งขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่กล่าวมาข้างต้น จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองเกิดทักษะในการใช้ชีวิตในสังคมได้จริง ๆ ทั้งการคิดร่วมกันการตัดสินใจ และการแก้ปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับ เศชา ปุณฺณบาล (256, น. 13-20) เชื่อว่า การคิดของพระมหากษัตริย์ หรือพระราชทานทางแก้ปัญหาให้เสมอ เพื่อนำประเทศชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ทัดเทียมกับนานา ชาติ และเป็นศาสตร์ที่ทรงมีพระราชดำรัส พระราชดำริ พระบรมราโชวาท และพระราชกรณียกิจต่าง ๆ ให้รัฐบาล ข้าราชการและประชาชน ได้น้อมนำไปเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ ไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างชาติ และพัฒนาประเทศอย่างสมดุล และยั่งยืน และสอดคล้องกับงานวิจัย ศาสตร์พระราชา ของ จิรประภา อัครบวร และอานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์ (2554) บุษกร วัฒนบุตร, พระครูโสภาสนนทกิตติ และพระอุดมสิทธินายก. (2556, น. 539 - 552) สุเมธ ตันติเวชกุล (2560) ชรินทร์ มั่งคั่ง (2561, น. 1906 - 3131) ที่พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนเพิ่มสูงขึ้น และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชาส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ ทักษะชีวิตด้านการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เมื่อผู้วิจัยได้ทำการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชทั้ง 6 ขั้นสิ่งที่เกิดพร้อมกับการเรียนรู้ของนักเรียนจากการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ และผลที่ได้จากแบบวัดทักษะชีวิต ด้านการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ก็ได้พบว่า นักเรียนนำทักษะชีวิตเหล่านี้มาใช้ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ การเข้ากลุ่ม และจะเห็นได้ชัดเจนในขั้นเข้าใจ เข้าถึง และขั้นพัฒนา โดยเฉพาะในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3,4, และ 5 เนื่องจากในแผนการจัดการเรียนรู้แรก ๆ นั้นนักเรียนยังไม่เข้าใจตนเอง และเพื่อน ๆ แต่เมื่อจับกลุ่มเดิม และมีการทำในลักษณะซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจตนเอง และเข้าถึงเพื่อนทำให้เกิดการคิด

วิเคราะห์และตัดสินใจ รวมถึง การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ให้เกิดประสิทธิภาพได้ ซึ่งรวมไปถึง การพัฒนางานที่ได้รับมอบหมายเกิดผลงานที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ ชุมชนเขาภูหลวง และทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชามีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชาคควรปรับให้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา

1.2 การจัดการเรียนรู้ในชั้นที่ให้นักเรียนศึกษาความรู้ด้วยตนเอง ครูควรจะช่วยเสริมความรู้

1.3 ครูควรให้นักเรียนเตรียมตัว และมีข้อตกลงในการลงพื้นที่สำรวจชุมชนในแต่ละครั้ง รวมถึงให้นักเรียนวางแผนการทำหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มให้ชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษารายละเอียดของการใช้ทักษะชีวิตนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เพราะจะทำให้เห็นทักษะชีวิตของนักเรียนได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษานำการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชากับการศึกษาทักษะชีวิตกับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาค้นคว้าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา โดยผสมผสานแนวคิดทักษะชีวิตเพื่อพัฒนาองค์ประกอบของทักษะชีวิตด้านอื่น ๆ ให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลือจาก ดร. สิริรัตน์ นาคน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ขอขอบพระคุณคณาจารย์ในสาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะจนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กันยสินี ปัญญาอภิวังศ์. (2557). ทักษะชีวิตเพื่อการจัดการตนเอง ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัย ศิลปากร. **Veridian E-Journal**. 8(1), 138 - 152.
- จิระประภา อัครบวร และอานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์. (2554). **ศาสตร์แห่งพระราชกฤษฎีกาในการพัฒนาองค์การ: เข้าใจ เข้าถึง แล้วจึงพัฒนาการศึกษา** สรพ. สมศ. และ ก.พ.ร. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชรินทร์ มั่งคั่ง. (2561). การถ่ายทอดองค์ความรู้ศาสตร์พระราชกฤษฎีกาของครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองวิถีเขียวของผู้เรียนในพื้นที่โครงการหลวงภาคเหนือของไทย. **Veridian E-Journal**. 11(1), 1906 - 3431.
- เดชา ปุณณบาล. (2560). 9 ตามรอยบาท ศาสตร์พระราชกฤษฎีกา. **วารสารสมาคมนักวิจัย**. 22(2), 13 - 20.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุษกร วัฒนบุตร, พระครูโสภาสนนทกิตติ์ และพระอุดมสิทธินายก. (2556). ศาสตร์พระราชกฤษฎีกากับการพัฒนาคนไทย. **วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์มจร**. 6 (ฉบับพิเศษ), 539 - 552.

- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. (2561). **การพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้สาระภูมิศาสตร์ เรื่อง การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนโดยใช้วิธีสอนแบบโครงงานพหุสาสนศาสตร์พระราชกฤษฎีกาเล่มที่ 2**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สกล วรเจริญศรี. (2550). การศึกษาทักษะชีวิตและการสร้างโมเดลกลุ่มฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของ นักเรียนวัยรุ่น. **วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์**. 3,(1), 75 - 86.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). **แนวทางการพัฒนาทักษะชีวิตบูรณาการการเรียนการสอน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. (2560). **ศาสตร์พระราชกฤษฎีกาการพัฒนาที่ยั่งยืน**. สืบค้นจาก <http://www.mfa.go.th/main/th/news3/6888/78941>
- สมบุญรัตน์ ตันยะ. (2548). **การประเมินผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

